

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 18 kwietnia 2019 r.

Pozwem z dnia 3 marca 2018 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. żądał zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 600 Euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźniony lot, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż poprzednik prawny strony powodowej: A. J. zawarła z pozwanym umowę transportu lotniczego i była w dniu 16 października 2017 roku uczestnikiem lotu LO 11 z W. do N.. Lot został opóźniony, na skutek czego pasażerowie dotarli do portu docelowego więcej niż 3 godziny po planowanym czasie przylotu. Wobec powyższego nabyli oni roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dalej: Rozporządzenie nr 261/04) z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia. Pasażer A. J. przelała przysługującą jej wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powódki. Pozwana została powiadomiona o przelewie oraz wezwana do zapłaty należnej kwoty w terminie 7 dni. Strony nie doszły do ugodowego rozwiązania sporu. (pozew k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że rejs został opóźniony. Wskazał jednak, że nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenie rejsu, albowiem opóźnienie rejsu było spowodowane wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo powzięcia wszelkich racjonalnych środków. Samolot wyznaczony do realizacji przedmiotowego rejsu wykonywał w dniu poprzednim rejs z N. do W.. Z uwagi na nagłą hospitalizację mającego wykonać przedmiotowy rejs, pozwana zmuszona została odwołać lot. (odpowiedź na pozew k. -23)

W piśmie procesowym z dnia 3 września 2018 r. powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Zdaniem powódki, okoliczności na które powołuje się pozwana miały wpływ jedynie na trasę lotu poprzedzającego sporny lot, a bezpośrednią przyczyną opóźnienia spornego lotu był wyłącznie system rotacyjny, jakim posługuje się pozwany. Ponadto, zdaniem powódki, pozwana nie udowodniła swoich twierdzeń o chorobie członka załogi. (pismo k. 36-37v)

Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poprzednik prawny powoda A. J. zawarła z pozwanym (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. umowę przewozu lotniczego i wykupiła bilet na lot LO 11 na trasie z W. do N.. (niesporne, karta pokładowa k. 10)

Lot został odwołany. (niesporne)

Odległość lotnicza z W. do N. wynosi 6866 km. (fakt notoryjny)

Samolot, który miał wykonać skarżony lot miał wykonywać w dniu poprzednim rejs z N. do W.. Z uwagi na hospitalizację kapitana mającego wykonać przedmiotowy lot pozwana odwołała lot. (niesporne, dokumentacja medyczna kapitana k. 29-32)

A. J. zawarła za pośrednictwem strony internetowej (...) umowę cesji wierzytelności. (umowa cesji k. 8)

Powód powiadomił pozwaną o dokonanych przelewach wierzytelności oraz wezwał do zapłaty odszkodowania w terminie 7 dni. (niesporne, wezwanie do zapłaty k. 6, powiadomienie o zawarciu umowy cesji k. 7)

Pozwana nie wypłaciła odszkodowania. (bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których wiarygodność nie budziła zastrzeżeń Sądu, mimo, że stanowiły one kopie dokumentów poświadczone przez pełnomocników stron. Ponadto opisany wyżej stan faktyczny nie był sporny.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Fakt opóźnienia lotu był w niniejszej sprawie bezsporny. Spornym w niniejszej sprawie było natomiast to, czy po stronie pozwanej została spełniona przesłanka wyłączająca jej odszkodowawczą odpowiedzialność wobec powoda i czy pozwany wykazał jej zaistnienie.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1 500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, iż pozwany był przewoźnikiem lotniczym obsługującym lot z W. do N. w dniu 16 października 2017 roku.

W ocenie Sądu strona powodowa w związku z zawartymi umowami cesji wierzytelności jest legitymowana do wytoczenia powództwa o wierzytelności dochodzone w niniejszej sprawie.

Strona pozwana wskazywała, iż pasażerom tego lotu nie należy się odszkodowanie z uwagi na treść art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, który stanowi, że obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do zapłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. W tym zakresie pozwany przewoźnik wskazywał na chorobę kapitana mającego wykonać bezpośrednio poprzedzający lot.

Analizując stan faktyczny w poniższej sprawie, oprócz wyżej wymienionych przepisów, należy mieć także na względzie preambułę do rozporządzenia (WE) 261/2004, której zapisy są istotne przy interpretowaniu poszczególnych zapisów

rozporządzenia. W punkcie 1 preambuły wskazano, że celem tego aktu prawnego jest realizacja celu Wspólnoty, którym jest wysoka ochrona pasażerów przy uwzględnieniu ogólnych wymogów ochrony konsumentów. W punkcie 14 podano, że zobowiązania przewoźników lotniczych powinny być ograniczone lub ich odpowiedzialność wyłączona w wypadkach, gdy zdarzenie jest wywołane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Interpretując powyższe normy, należy mieć na uwadze dotychczasowe orzecznictwo dotyczące interpretacji pojęcia nadzwyczajnych okoliczności. Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-549/07 wskazał, że samo zaistnienie przesłanki wskazanej w punkcie 14 preambuły (wada techniczna statku powietrznego) nie pozwala na przyjęcie, iż w sprawie wystąpiły nadzwyczajnej okoliczności w rozumieniu rozporządzenia. „Okoliczności związane z takim zdarzeniem mogą zostać uznane za „nadzwyczajne” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 tylko wówczas, gdy odnoszą się do zdarzenia, które - na wzór okoliczności wymienionych we wspomnianym motywie - nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwala na skuteczne nad nim panowanie, ze względu na jego charakter lub źródło”. Podobne rozumienie tych regulacji znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide wyrok z 27 marca 2014 r. o sygn. I OSK 1971/12). Ponieważ redakcja art. 5 ust. 3 rozporządzenia wskazuje jednoznacznie, że do zwolnienia przewoźnika z odpowiedzialności odszkodowawczej dochodzi jedynie w sytuacji gdy „może on dowieść” zaistnienie przesłanki wskazanej w tym przepisie. Tym samym to na pozwanym przewoźniku spoczywał w niniejszej sprawie obowiązek wykazania, że okoliczności które spowodowały opóźnienie lotu z dnia 16 października 2017 roku miało nadzwyczajny, zewnętrzny i nie możliwy do zapanowania nad nim charakter.

W ocenie Sądu nagła i nieprzewidywalna choroba kapitana statku powietrznego nie może być uznana za nadzwyczajną okoliczność, o której mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia i pkt 14 preambuły. Sąd nie przychylił się w tym zakresie do stanowiska strony pozwanej. Nadzwyczajne okoliczności to takie, które odnoszą się do zdarzenia, jakie nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwala na skuteczne nad nim panowanie ze względu na jego charakter lub źródło.

Sytuacja na którą powoływała się w toku procesu strona pozwana dotyczyła pilota mającego wykonywać lot poprzedzający na trasie N. – W., pilot był hospitalizowany już w dniu 15 października 2017 roku, natomiast lot cedenta miał się odbyć w dniu 16 października 2017 roku na trasie W. – N.. W zaistniałej sytuacji choroba pilota to sytuacja, która ze względu na czynnik ludzki powinna zostać uwzględniona przez pozwanego i zabezpieczona w odpowiedni sposób. Mieści się bowiem w granicach ryzyka związanego z prowadzoną działalnością przewoźnika. Rozwiązanie tego problemu musi zostać uznane za nierozłączony element normalnego wykonywania działalności. Nadto pozwana nie wykazała aby podjęła wszelkie racjonalne środki, które mogłyby zapobiec bądź zminimalizować opóźnienie wylotu.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż pozwany nie udowodnił zajścia po swojej stronie przesłanki egzoneracyjnej uwalniającej go od odpowiedzialności odszkodowawczej, co stanowiło podstawę zasądzenia odszkodowania w wysokości wskazanej w art. 7 ust. 1 c rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Roszczenie o odsetki za opóźnienie w wysokości ustawowej za okres od dnia opóźnienia w spełnieniu świadczenia do dnia zapłaty jest oparte na art. 481 § 1 i 2 Kc. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 Kc. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Pozwana nie kwestionowała daty popadnięcia w opóźnienie w spełnieniu świadczenia wskazanej przez powoda, wobec czego żądanie powoda podlegało uwzględnieniu w całości, o czym Sąd orzekł w pkt. I. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Dlatego też pozwana powinna ponieść w całości

koszty powoda 947 zł – por. pkt II wyroku, na które składały się w: opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł, opłata skarbowa od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej.